

20 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΓΙΔΗΣ ΤΖΑΦΕΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 88/95)

Πρόσφυγες — Προσφυγική ταυτότητα — Προϋποθέσεις από την νομολογία — Πολυετής καθυστέρηση για την υποβολή αίτησης για προσφυγή ταυτότητα — Η απόρριψή της εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις.

Ο αιτητής αποτάθηκε για την έκθεση προσφυγικής ταυτότητας για πρώτη φορά το 1994 και εν όψει και των υπολοίπων δεδομένων του αυτή δεν του χορηγήθηκε με αποτέλεσμα την καταχώριση της προσφυγής. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 10

Είναι φανερό ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 20.9.74 λήφθηκε αμέσως μετά την τουρκική εισβολή και έτσι άρχισε η καταγραφή των εκτοπισθέντων και ως μέσον πιστοποίησης της ιδιότητας αυτής υιοθετήθηκε η προσφυγική ταυτότητα. Με την αίτησή του ο αιτητής καθυστέρησε να αποταθεί για προσφυγική ταυτότητα μέχρι τις 29.8.94. 15

Η μεγάλη καθυστέρηση του αιτητή καθιστά οποιαδήποτε άλλη έρευνα για εξακρίβωση της τότε επικρατούσας κατάστασης αδύνατη. 20

Η απόφαση με βάση τα υπάρχοντα γεγονότα που λήφθηκαν από τη Διοίκηση ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δεν δικαιούται να επέμβει για να εκτιμήσει τα γεγονότα στην προσβαλλόμενη 25

απόφαση επί της ουσίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αποστόλου ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 3099,

Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 466.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία αρνήθηκαν να θεωρήσουν τον αιτητή ως εκτοπισθέντα.

15

N. Γιαπανάς, για τον Αιτητή.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

20

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την ακόλουθη θεραπεία:

25

"1. Δήλωσιν και/ή απόφασιν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφασις και/ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση διά της οποίας ηρνήθησαν να θεωρήσουν τον αιτητή ως εκτοπισθέντα η οποία εκοινοποιήθη εις τον αιτητή την 10.11.94, είναι άκυρος και/ή παράνομος και στερείται εννόμου αποτελέσματος."

30

Ο αιτητής μεταξύ άλλων ισχυρίζεται ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση λήφθηκε καθ' υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας, ότι ενήργησαν με πλάνη περί τα πράγματα και ότι η απόφαση των είναι προϊόν ανεπαρκούς έρευνας.

35

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι απλά και είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

40

Ο αιτητής, γεννήθηκε στις 15.11.1923 στην Αμισό της Μ. Ασίας και το 1935 μετοίκησε στην Κύπρο. Είναι παντρεμένος από το 1949 και έχει τρία παιδιά.

Όπως ο ίδιος ισχυρίζεται στην γραπτή του αγόρευση εργαζόταν στο Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας και διέμενε από το 1961 μέ-

χρι τις 20.7.74 στις κυβερνητικές κατοικίες επί της οδού Σάββα Ροτσιόδη 44, στη Λευκωσία. Ο αιτητής δεν αποτάθηκε για προσφυγική ταυτότητα μετά την εισβολή αλλά με επιστολή του δικηγόρου του ημερ. 29.8.94 ζήτησε από τους καθ' ων η αίτηση να του εκδώσουν προσφυγική ταυτότητα. Οι καθ' ων η αίτηση απάντησαν στην επιστολή του στις 10.11.94, την δε απάντηση παραθέτω αυτούσια: 5

"ΣΥΣΤΗΜΕΝΗ

Κύριο Ηρακλή Παναγιωτίδη-Τζαφέρη 10
12, Μετοχίου
Λευκωσία 163

Κύριε, 15

Η αίτησή σας που υποβλήθηκε στο Γραφείο μας για έκδοση προσφυγικής ταυτότητας μελετήθηκε προσεχτικά και λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι δεν κατέστη δυνατό να εγκριθεί.

2. Η πιο πάνω απόφαση βασίζεται στο γεγονός ότι η συνήθης διαμονή σας πριν και μέχρι την τουρκική εισβολή δεν ήταν οποιαδήποτε τουρκοκρατούμενη περιοχή. 20

Με εκτίμηση
για Λειτουργό Εγγραφής" 25

Η επιστολή του αιτητή για να του παραχωρηθεί προσφυγική ταυτότητα στηρίζεται σε επιστολή που του απέστειλαν τα Ηνωμένα Έθνη στις 3.7.92, στην οποία αναφέρεται ότι η κυβερνητική κατοικία στην οδό Σ. Ροτσιόδη 44, στην οποία κατοικούσε ο αιτητής ευρίσκεται στη νεκρή ζώνη και για λόγους ασφαλείας δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ούτε τώρα ούτε μετά το 1974. 30

Οι καθ' ων η αίτηση έχουν παρουσιάσει τον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης και φαίνεται καθαρά ότι σύμφωνα με έρευνα που φαίνεται σε ειδικό κατάλογο, ο οποίος έγινε από την Υπηρεσία Μερίμνης και Αποκαταστάσεως Εκτοπισθέντων στις 19.2.1977 οι οικίες αυτές στην οδό Σ. Ροτσιόδη στη Λευκωσία επιθεωρήθηκαν και θεωρήθηκαν ως ακίνδυνες για κατοίκηση. Επίσης αναφέρεται στην γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι η κατοικία στην οποία αναφέρεται ο αιτητής δεν είναι ιδιοκτησία του ίδιου αλλά κυβερνητική κατοικία και επίσης λόγω της αφυπηρετήσεως του δεν μπορούσε να κατοικεί σε κυβερνητικές κατοικίες. 40

Στην υπόθεση **Απόστολος Χρ. Αποστόλου ν. Δημοκρατίας και Άλλων** (1991) 4 Α.Α.Δ. 3099, ο Δικαστής κ. Κούρρης ανέφερε τα ακόλουθα σχετικά με τις προϋποθέσεις για έκδοση προσφυγικής ταυτότητας:

5

"Προσφυγική ταυτότητα εκδίδεται σε πρόσωπα τα οποία κατά το χρόνο της τουρκικής εισβολής είχαν τη μόνιμη κατοικία τους σε περιοχές που είναι σήμερα κατεχόμενες ή απροσπέλαστες. Οι κάτοχοι προσφυγικής ταυτότητας δικαιούνται σε καθορισμένη βοήθεια με βάση το Σχέδιο Βοήθειας Εκτοπισθέντων και Παθόντων που είναι ενσωματωμένο στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 13.503, ημερομηνίας 19/9/1974, σύμφωνα με το οποίο 'εκτοπισθής' για τους σκοπούς του Σχεδίου, θεωρείται το άτομο του οποίου:-

10

(ι) Η μόνιμος κατοικία ευρίσκεται εις κατειλημμένην υπό των Τούρκων περιοχήν, ή κατέστη απροσπέλαστος, ή
(ιι)"

15

20

Στην υπόθεση **Γιαννάκης Θεοδούλου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1992) 3 Α.Α.Δ. 466, ο Δικαστής κ. Πικής, και νυν Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ανέφερε τα ακόλουθα:

25

"Πριν επιλύσουμε τα εγερθέντα θέματα θα κάμουμε σύντομη αναφορά στους λόγους που οδήγησαν στην έκδοση προσφυγικών ταυτοτήτων και τις ρυθμίσεις που υιοθετήθηκαν για την έκδοσή τους.

30

Προς αντιμετώπιση της δραματικής κατάστασης που προέκυψε μετά την τουρκική εισβολή και την κατάληψη από τα τουρκικά στρατεύματα μεγάλου μέρους της Κύπρου και τον επακόλουθο εκτοπισμό των κατοίκων των καταληφθέντων περιοχών, η κυβέρνηση έλαβε σειρά μέτρων για την παροχή βοήθειας στους εκτοπισθέντες και παθόντες προς ανακούφιση των δεινών που τους έπληξαν και την προλείανση του εδάφους για την επαναδραστηριοποίησή τους. Με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της 20/9/1974 αποφασίστηκε η παροχή ποικιλόμορφης βοήθειας σε εκτοπισθέντες και παθόντες σύμφωνα με καταρτισθέν σχέδιο. Στην κατηγορία των εκτοπισθέντων περιλήφθηκαν όλοι όσοι είχαν την μόνιμη κατοικία τους σε περιοχή που καταλήφθηκε από τα τουρκικά στρατεύματα ή κατέστη λόγω της τουρκικής εισβολής απροσπέλαστη. Το έργο της ανακούφισης ανατέθηκε στην Υπηρεσία Μέριμνας και Αποκατάστασης Εκτοπισθέντων, που συστάθηκε στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών

35

40

Ασφαλίσεων, στην οποία ανατέθηκε ο συντονισμός της κυβερνητικής προσπάθειας για την αντιμετώπιση της τραγικής κατάστασης που έπληξε τη χώρα και τους κατοίκους της."

Είναι φανερό ότι η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 20.9.74 λήφθηκε αμέσως μετά την τουρκική εισβολή και έτσι άρχισε η καταγραφή των εκτοπισθέντων και ως μέσον πιστοποίησης της ιδιότητας αυτής υιοθετήθηκε η προσφυγική ταυτότητα. Με την αίτηση του ο αιτητής καθυστέρησε να αποταθεί για προσφυγική ταυτότητα μέχρι τις 29.8.94, έχει δε επίσης με την επιστολή-αίτησή του δώσει ελλειπείς πληροφορίες εις τους καθ'ων η αίτηση αναφέροντας "ότι ο πελάτης του μέχρι τις 20.7.94 διέμενε στην κυβερνητική κατοικία επί της οδού Σ. Ροτσιδή 44 εις Λευκωσία". Φυσικά είναι φανερό ότι πρόκειται περί λάθους και, φαίνεται ότι εννοούσε ότι μέχρι το 1974 κατοικούσε στην πιο πάνω κατοικία. Στην κυρίως αίτησή του στο Δικαστήριο στην παράγραφο 1 της έκθεσης των γεγονότων και πάλι αναφέρει ότι από το 1961- 20.7.94 διέμενε στην οδό Σ. Ροτσιδή 44.

Εν πάση περιπτώσει είμαι της γνώμης ότι η μεγάλη καθυστέρηση του αιτητή καθιστά οποιαδήποτε άλλη έρευνα για εξακρίβωση της τότε επικρατούσας κατάστασης αδύνατη. Οι καθ'ων η αίτηση έκαμαν λεπτομερή έρευνα το 1977 και σύμφωνα με τον κατάλογο οδών και οικιών της περιοχής Λευκωσίας, οι οποίες καταλήφθηκαν από τις τουρκικές δυνάμεις εισβολής ή που βρίσκονται εντός της νεκρής ζώνης ή που θεωρήθηκαν ως επικίνδυνες για κατοίκηση από την Αστυνομία, την Εθνική Φρουρά και την Υπηρεσία Μερίμνης και Αποκαταστάσεως Εκτοπισθέντων όλες οι οικίες στην οδό Σ. Ροτσιδή στη Λευκωσία θεωρήθηκαν ως ακίνδυνες για κατοίκηση. Η επιστολή των Ηνωμένων Εθνών έγινε το 1992 και δεν μπορούσε να ήταν υπόψη των αρχών όταν έγινε ο σχετικός κατάλογος το 1977.

Περαιτέρω είναι φανερό ότι ο αιτητής κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του για απόκτηση προσφυγικής ταυτότητας είχε αφυπηρετήσει και δεν εδικαιούτο να κατοικεί στις κυβερνητικές κατοικίες.

Κατά τη γνώμη μου η απόφαση με βάση τα υπάρχοντα γεγονότα που λήφθηκαν από τη Διοίκηση ήταν εύλογα επιτρεπτή και το Δικαστήριο δεν δικαιούται να επέμβει για να εκτιμήσει τα γεγονότα στην προσβαλλόμενη απόφαση επί της ουσίας.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.